

Beretning afgivet af udvalget for forretningsordenen den 24. februar 1981

Beretning

fra

udvalget for forretningsordenen angående økonomisk bistand til sekretærmedhjælp for medlemmer af folketinget

Gennem de senere år er de arbejdsopgaver, som påhviler folketingets medlemmer, vokset i antal og omfang, og – bortset fra fremskridtspartiet, der har taget et generelt forbehold over for de i det følgende anførte synspunkter – har de i tinget repræsenterede partier konstateret et behov for, at tingets medlemmer får en eller anden form for bistand, som giver dem bedre muligheder for at opfylde de mange forskelligartede arbejdsforpligtelser i forbindelse med deres folketingsarbejde.

Præsidiets har gennem længere tid drøftet formen og metoden for samt omfanget af den fornødne bistand og har i forbindelse med overvejelserne om ændringer i tingets forretningsorden ladet spørgsmålet om gennemførelse af en ordning, hvorefter der stilles økonomiske midler til rådighed for tingets medlemmer til ansættelse af sekretærmedhjælp, indgå i drøftelserne. Det har i forbindelse med overvejelserne fra alle sider været fremhævet, at den mest hensigtsmæssige måde at hjælpe tingets medlemmer på var at tilbyde dem en bistand, der svarer til hvert enkelt medlems særlige behov. Gennem de stedfundne drøftelser, dels i præsidiets, dels i udvalget for forretningsordenen, er det blevet klargjort, at der findes et meget varieret behov for bistand både med hensyn til arten, omfanget og tidsrammen. Udvalget for forretningsordenen har lagt vægt på, at den ordning, som skulle indføres, udviste størst mulig fleksibilitet, så de forskellige behov kunne tilfredsstilles, samtidig med at ordningen skulle hjemle en selvstændig ret for det enkelte medlem.

En vanskelighed ved ordningens gennemførelse har været, at det forudsættes, at der er lokalekapacitet til rådighed for medhjælpen, ligesom der i givet fald bør drages omsorg for, at fornødne kontormaskiner m. v. er til rådighed. Efter at folketinget har overtaget et antal lokaler i forbindelse med udenrigsministeriets udflytning fra Christiansborg, er de lokalemæssige forudsætninger til stede i betydelig højere udstrækning end tidligere, og det forekommer således muligt at skaffe de fornødne kontorfaciliteter, både med hensyn til lokaler og udstyr, til de sekretærmedhjælpere, som kan forventes ansat. Der har været indgående drøftelser, både med hensyn til om der principielt bør ydes tingets medlemmer en sådan sekretærmedhjælp, og om den i givet fald bør administreres af tingets egen administration eller af partigrupperne, respektive det enkelte medlem, som har fået tillagt retten til sekretærmedhjælp. Resultatet er blevet, at grupperne forudsættes at være et centralt element i den administration, der kan ventes i forbindelse med ordningens etablering, idet dog medlemmets ret til at bestemme, om medhjælpen ønskes, og i bekræftende fald dens art, omfang, arbejdsbetingelser m. v., respekteres.

Det har været magtpåliggende at finde frem til en ordning, som kunne fungere, og som vil kunne kontrolleres. Ved at udbetale et beløb – i princippet for hvert enkelt medlems ansættelse af den sekretærbistand, den pågældende ønsker – er der skabt den fornødne fleksibilitet med hensyn til ansættelse af den nødvendige medhjælp, og ved de opstillede krav med hensyn til regnskabsaflægelse, bl. a. med pligt til, at der afgives doku-